

Et lusus tacite metuentem probrag, noctis,
Quod recte & ordine evenit.
Non ita ego, mea lux, desuetus vivo Diones,
Aversus ut te negligam:
Sed dare non habeo, nec tu tibi munera poscis:
Animamg, meg, dedico.
Ut dem ego me tibi, tu mihi te dato, ita elanguentes
Tenacibusg, brachiis,
Immistog, levi nexu, jungentur amores
In meg, tegg, ad invicem.
Ut dare possim animam, cedo ebria rore labella
Melissa nostra cælico,
Sic anima harentes roseo argutabimur ore,
Violetto amoris pervio,
Altera rursus, & altera, & altera, & altera rursus
Ad blandientes savia,
Donec reclines ad languidulas convales,
Anima cadamus in plice.
Tunc licet evulgent gratas me ferre puellis
Strenas venustis nescium.

De hoc carmine.

Ante elegos scripsisti, hic jambica: virgo recenti,
Si nescis, plane est excipienda modo.

LECTORI.

Non sine te finem, Lector doctissime, quæram,
O sine te nequeat finis adesse mihi!